

Kapitel IV indeholder bestemmelser om *ufreds bøder* og om *fjernelse af uvane husdyr m. v.*

I § 13 bestemmes, at når husdyr, som uden hjemmel færdes løse på fremmed grund, forgæves er søgt optaget, kan besidderen straffes med bøde for ufred.

Medens bøden ifølge den hidtidige lov udgjorde samme beløb, som optagelsespengene ville have udgjort, fastsættes den nu i overensstemmelse med lovgivningens almindelige regler. Bøder tilfalder som hidtil statskassen.

Ved § 14, stk. 1, gives der den optagelsesberettigede ret til *på hensigtsmæssig måde at fjerne uvane husdyr, løsslupne pelsdyr, tamkaniner og fjerkræ, omstrejfende hunde og katte* uden pligt til at yde erstatning, såfremt dyret derved kommer til skade eller omkommer. Denne ret er ikke betinget af forudgående optagelsesforsøg, men kan på den anden side godt benyttes, selvom dyret uden held har været forsøgt optaget. Dyrets besidder kan kræve det beskadigede eller dræbte dyr udleveret mod betaling af erstatning for voldt skade.

Nedskydning eller anden direkte på drab af dyret sigtende fremgangsmåde må ifølge stk. 2 kun anvendes, når besidderen indenfor det sidste år er advaret, eller — hvis han ikke kendes — advarsel er optaget i et på egnen udbredt dagblad. Advarsel er dog uforløbet, når dyret angriber andre husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom.

De omhandlede regler afviger i flere henseender fra de tilsvarende i loven af 1872.

Medens adgangen til at bortskræmme eller dræbe visse dyr tidligere var betinget af forudgående optagelsesforsøg, anses det nu for mere tidssvarende — som fastsat i stk. 2 — i almindelighed at gøre fjernelse med nærliggende risiko for drab betinget af en forudgående advarsel til besidderen.

Den hidtidige adgang til eventuelt at nedskyde omstrejfende svin, får og lam anses for upåkrævet, hvorimod det er fundet hensigtsmæssigt at udvide bestemmelsen til at omfatte uvane husdyr, løsslupne pelsdyr samt tamkaniner og katte. Med hensyn til pelsdyr får bestemmelsen kun praktisk betydning i de første 2 måneder, efter at dyret er sluppet løs, jfr. § 1, stk. 2.